

ע"פ 32158/03/17 - חמאדה זגל, אייאד זגל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

06 יוני 2017

ע"פ 32158-03-17 זגל ואח' נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא, אב"ד
כב' השופטת יפעת שטרית
כב' השופט סאב דבור
המערערים 1. חמאדה זגל
2. אייאד זגל
נגד
המשיבה מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בנצרת בתיק 60894-07-14 מיום 29/01/17

נוכחים: המערערים בעצמם.

בשם המערער 1 עו"ד מארון אבו נסאר, מטעם הסנגוריה הציבורית.

בשם המערער 2 עו"ד ארז מושקוביץ, מטעם הסנגוריה הציבורית.

בשם המשיבה עו"ד ליאורה חילו.

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערערים הורשעו, על פי הודאתם, בעבירות של גניבה בנסיבות מיוחדות (גניבת מקנה), קשירת קשר לביצוע פשע והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הודאתם זו באה לאחר שנשמעו למעלה מעשרה עדי תביעה, במסגרת ההסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום.

כנגד המערערים ואדם נוסף בשם פהמי, הוגש כתב אישום, לפיו עובר ליום 04/02/14 הם קשרו קשר ביניהם, ויחד עם אדם בשם פאדי עבסיה (להלן: "פאדי") ואנשים אחרים לגנוב מקנה מדייר במושב אדירים, שבו הוחזקו 25 כבשים וטלאים, בשווי כספי של 35,000 ₪.

סוכם במסגרת הקשר כי פאדי יגיע באמצעות רכב שיקבל מהמערער מס' 1 והמערער מס' 2, יחד עם פהמי, ילוו עמוד 1

ויפתחו ציר תנועה לחבורה, על מנת להתריע האם ישנם כוחות משטרה בשטח. בהתאם לקשר, ביום האירוע נתן המערער מס' 1 לפאדי רכב מסחרי. השותפים האחרים, שזהותם איננה ידועה, הגיעו לדיר; ולאחר שנטרלו את מצלמות האבטחה ונטלו ציוד טכני מן המקום, הם הוציאו את הכבשים והוליכו אותן עד לגדר החיצונית, אותה תלשו, והמשיכו להוליך את הכבשים עוד 600 מטר לנקודת ההעמסה.

במקביל, בסביבות השעה 21.00, יצאו מירושלים לכיוון הדיר, פאדי, כשהוא נוהג ברכב שהוא קיבל מן המערער מס' 1 והמערער מס' 2 יחד עם פהמי, כשכל אחד מהם נוהג ברכב נפרד, וזאת על מנת לאבטח את ביצוע הגניבה. עם הגיעו של הרכב לנקודת ההעמסה, הועמסו לתוכו הכבשים. לאחר מכן, החל פאדי לנסוע לכיוון ירושלים, והמערער מס' 2 יחד עם פהמי גם הם נסעו לאותו כיוון. עקב חשד שהתעורר בנוגע לקיומה של פעילות משטרתית באזור, נטש פאדי את הרכב עם המקנה ונמלט לשדות סמוכים.

בית המשפט קמא גזר על המערער מס' 1 - 14 חודשי מאסר בפועל, על המערער מס' 2 נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל ועל כל אחד מהמערערים הוטלו עונשים נלווים של מאסר מותנה, פסילה בפועל מלקבל ולהחזיק רישיון נהיגה למשך שישה חודשים וכמו כן, הם חויבו לשלם קנס בסך 3,500 ₪ כל אחד.

למען שלמות התמונה, נציין, כי פאדי נדון במסגרת הליך נפרד, ל-18 חודשי מאסר בפועל וערעור שהוגש מטעמו (ע"פ 38633-03-15) נדחה לאחר שחזר בו בהמלצתנו, מן הערעור.

הנאשם מס' 3 בכתב האישום - פהמי, צירף הליך זה להליך אחר שהתנהל בבית המשפט השלום בירושלים ונדון שם ל-15 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי וקנס, במסגרת הסדר טיעון.

כנגד חומרת העונשים הוגש הערעור בפנינו, במסגרתו טענו המערערים, כי בית המשפט קמא החמיר עמם יתר על המידה, הן בקביעת מתחם הענישה והן בקביעת העונש בתוך המתחם, וזאת בפרט, בהשוואה לעונשים שהוטלו על פהמי בבית משפט השלום בירושלים, לאחר שצירף תיק נוסף ולמרות עברו הפלילי.

לאחר ששמענו טיעוני הצדדים, שוכנענו כי דין הערעור להידחות.

כידוע, אין ערכאת הערעור מתערבת בגזר דינו של בית המשפט קמא, אלא מקום בו העונש סוטה באופן ניכר מרף הענישה הנהוג או שנפלה טעות בולטת בגזר הדין, ולא מצאנו כי במקרה זה מתקיימת עילה כלשהי מעילות אלה, המצדיקה התערבותנו בעונשים שהוטלו על המערערים.

המערערים נטלו חלק בפרשה חמורה שבה קשרו קשר מספר אנשים, שמספרם וזהותם המלאה אינם ידועים, וזאת במטרה לגנוב כבשים מדיר באזור הצפון. לשם כך הם הגיעו במיוחד מאזור ירושלים, במסגרת תכנית סדורה ומתוכננת היטב, במסגרתה לכל אחד מהם נקבע תפקיד אשר יש בו כדי לקדם את מימוש התכנית. במובן זה העובדה כי המערערים לא היו אלה שפרצו בפועל לדיר וגנבו מתוכו את הכבשים איננה בעלת משמעות רבה, שכן מדובר בפעילות מאורגנת, שבה, כאמור, לכל אחד ואחד מן השותפים היה תפקיד בעל משמעות לקידום הקשר.

בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל וזאת לאחר ששקל את שיקולי הענישה בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, נתן משקל לערך המוגן הנפגע באמצעות ביצוע העבירות, לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ולמדיניות הענישה. בהקשר זה, אין צורך לומר, כי עבירות מסוג זה שביצעו המערערים, מעבר להיותן "מכת מדינה" הן ממיטות אסון על חקלאי, אשר עמל יומו ירד לטמיון ומקור פרנסתו ניזוק.

כמו כן, נלקחו בחשבון בגזר הדין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לשם קביעת העונש בתוך המתחם, ובהקשר זה, לקח בית המשפט קמא בחשבון את העובדה, שלמערער מס' 1 יש עבר פלילי, לרבות בעבירות רכוש ואילו המערער מס' 2 הוא נטול עבר פלילי. כמו כן, נלקחו בחשבון כל הנסיבות המפורטות בתסקירי שירות המבחן, לרבות נסיבותיהם האישיות של המערערים, כמו גם העדר לקיחת אחריות מלאה.

איננו סבורים כי מתחם העונש ההולם שנקבע הינו מחמיר יתר על המידה עם המערערים. מדובר במתחם שהוא הולם ומשקף את כל השיקולים שהיה על בית המשפט קמא לשקול בגדר הבניית שיקול הדעת בענישה. כמו כן, העונש שנקבע בתוך המתחם אף הוא לוקח בחשבון את כל השיקולים הרלבנטיים ואין עילה להתערב בו.

ב"כ המערערים הדגישו בטיעוניהם, את הנימוק של אחדות הענישה, כשיקול שצריך להביא להקלה בעונשיהם של המערערים. בית המשפט קמא היה ער לעונשים שהוטלו על יתר המעורבים בפרשה ואנו סבורים, כי דירג נכונה את היחס בין העונשים הראויים לכל אחד מן המערערים על פי חלקו בביצוע העבירות ועברו הפלילי, כמו גם יתר השיקולים שאינם קשורים בביצוע העבירה.

באי כח הצדדים הפנו לגזר הדין שניתן בעניינו של פהמי, אשר כאמור, צירף את ההליך להליך אחר שהתנהל כנגדו בבית המשפט השלום בירושלים. לטעמם, העונש שהוטל על פהמי, 15 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים, שאינם כוללים פסילה בפועל, צריך היה להביא את בית המשפט קמא לענישה מקלה יותר ביחס למערערים שבפנינו, הן בעניין רכיב המאסר בפועל והן בעניין רכיב הפסילה.

יובהר, כי פהמי הודה בבית המשפט השלום בירושלים, במסגרת הסדר טיעון, שכלל הסכמה לגבי רכיבי הענישה ועונש מוסכם של 15 חודשי מאסר בפועל, כאשר נימוקי ההסדר לא פורטו כדבעי בפרוטוקול הדיון וגם גזר הדין איננו מפרט את הנסיבות שהביאו לאימוץ ההסדר, פרט לכך שמתוך הפרוטוקול עולה, כי בעניינו של פהמי הונח בפני בית המשפט תסקיר חיובי.

בנסיבות אלה, וגם כאשר אנו לוקחים בחשבון את האפשרות, כי על פהמי הוטל עונש מקל יחסית ביחס למערערים שבפנינו, איננו סבורים כי היה על בית המשפט קמא ליתן לשיקול זה משקל גבוה יותר בשיקולי הענישה. העונשים שהוטלו על המערערים שבפנינו, בכללותם, הינם ראויים ומאוזנים, ומשקפים את רמת הענישה בעבירות שביצעו, זאת בפרט נוכח נפוצות התופעה והצורך למגרה באמצעות ענישה מחמירה.

יובהר, כי בפנינו הוגש מטעם המערער מס' 1 תיעוד רפואי ביחס למצבן הרפואי של בתו ורעייתו, אולם איננו סבורים כי

יש בשיקול זה נסיבה המצדיקה הקלה בעונש, מעבר להתחשבות שכבר ניתנה בגזר הדין לנסיבות האישיות, כפי שאלה עלו מהתסקיר.

נוכח כל האמור, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום י"ב סיוון תשע"ז, 06/06/2017 במעמד הנוכחים.

סאב דבור, שופט

יפעת שיטרית, שופטת

אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא [אב"ד]

החלטה

בשים לב לטענות ב"כ המערערים ובהסכמת המשיבה, אנחנו מורים על עיכוב ביצוע רכיב המאסר בפועל, עד ליום 02/07/17.

המערערים יתייצבו לריצוי מאסרם בבית מעצר קישון ביום 02/07/17 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותם תעודת זהות או דרכון. על המערערים לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

כל תנאי השחרור ימשיכו לחול בתקופת העיכוב וכך גם כל הערובות שהופקדו.

על פי בקשת המערערים, יקוזז הקנס שהוטל עליהם מתוך כספי הפיקדונות שהפקידו בבית משפט השלום, ככל שאין מגבלה על פי כל דין ויתרת הסכום תוחזר להם, כל זאת לאחר שיתייצבו לריצוי עונש המאסר בפועל.

שירות בתי הסוהר יודיע לבית המשפט עם התייצבותם של המערערים לריצוי העונש, שאז יבוטלו כל התנאים המגבילים וככל שהופקדו ערבויות, הם יוחזרו למערערים, וזאת בכפוף לקיומה של כל מגבלה על פי כל דין, לאחר קיזוז הקנסות, כפי שביקשו.

ניתנה והודעה היום י"ב סיוון תשע"ז, 06/06/2017 במעמד הנוכחים.

סאב דבור, שופט

יפעת שיטריט, שופטת

אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא [אב"ד]

הוקלדעלידיעוןנדר